

Rosi var lei av å føle at hun ikke passet inn.

Rosis bønn

Av Lucy Stevenson Ewell

(Basert på en sann historie)

Rosi slapp ryggsekken sin på gulvet. Hun var akkurat ferdig med den andre dagen i den nye klassen sin. Og det hadde ikke vært en god dag.

“Hva er i veien?” spurte mamma.

Rosi slengte seg ned på sofaen. “Noen barn i klassen min sa stygge ting til meg,” sa hun. “Om den brune huden min.”

Det var ikke mange på skolen som hadde samme hudfarge som Rosi, så hun følte at hun ikke passet inn. Men ertingen fikk henne til å føle seg hundre ganger verre.

Mamma så bekymret ut. “Jeg er lei for det,” sa hun. Hun ga Rosi en klem. “Jeg skal snakke med læreren din om det.”

Men dagen etter på skolen, ble Rosi ertet igjen. En gutt i klassen hennes var slem mot henne hele dagen.

Rosi ble lei seg. Men hun ble også sint. Noen ganger når han var uhøflig mot henne, tok Rosi igjen. Men det fikk henne ikke til å føle seg bedre.

En dag da Rosi kom hjem fra skolen, løp hun rett på rommet sitt.

Hun var lei av å bli ertet. Hun var lei av å føle at hun ikke passet inn. Hun boret ansiktet i puten og gråt. *Hva skal jeg gjøre?* tenkte hun. Hun ønsket ikke å føle det slik resten av skoleåret.

Rosi tørket øynene sine. Så kikket hun opp på den lille statuen av Jesus som sto på bokhyllen hennes. Mamma hadde gitt den til Rosi for å hjelpe henne å huske Jesus.

Kanskje jeg burde be, tenkte hun. Hun knelte ned og foldet armene.

“Kjære himmelske Fader, jeg har det veldig vondt inni meg. Klassekameratene mine er slemme mot meg på grunn av den brune huden min, og det får meg

til å føle meg forferdelig. Vær så snill å hjelpe meg.”

Det føltes godt å fortelle vår himmelske Fader om følelsene sine. Hun visste at han lyttet. Hun følte seg varm og elsket, som om et mykt pledd ble pakket rundt henne. Hun følte at hudfargen hennes var vakker. Hun var et Guds barn, og han elsket henne!

Da Rosi var ferdig med å be, fikk hun en idé. Kanskje det var mer hun kunne gjøre for å hjelpe til på skolen.

Uken etter snakket Rosi og moren hennes med de ansvarlige for skolen om hva som foregikk i klasserommet hennes. Rosi så etter andre barn på skolen som ble mobbet og ble venner med dem. Hun prøvde å ignorere gutten som ertet henne. Og i kirken på søndag bar hun vitnesbyrd om at vår himmelske Fader elsket *alle*.

Ting på skolen ble ikke bedre med en gang. Men når det var vanskelig, husket Rosi hva hun følte under bønnen. Hun var et Guds barn, og hun var elsket. Og fordi hun visste det, kunne hun gjøre hva som helst. ●

ILLUSTRASJONER: SHAWNA J. C. TENNEY

ROSIS TIPS FOR Å BLI KVITT RASISME

RASISME er når folk blir urettferdig behandlet på grunn av hudfarge eller bakgrunn. Dette kan du gjøre:

- Husk at du er et Guds barn.
- Behandle alle med kjærlighet, vennlighet og respekt. Husk at de er Guds barn også.
- Hvis du blir mobbet eller hvis du ser noen bli mobbet, snakk med en voksen. Stå opp for deg selv, men ikke reager med den samme uvennlighet som ble vist deg.
- Del dine opplevelser med andre. Hjelp dem å vite at de ikke er alene.
- Stå opp for andre som blir urettferdig behandlet. Vær en venn for dem.